

אלזה לסקר-שילר / שלושה שירים

צער עולם

אני, רוח המדבר הלוהטת
הצנתי והייתי לגוף.

היכן השמש שתוכל להמס אותי
או הברק שישר אותי.

אביט עכשו: פני ספינקס מאבן,
זועמת אל כל הרקיעים.

האמנתי בכח הלהט שלי.

באב אחר כך

אתה עוד זוכר, כששכבתי חולה
כל כך עזובת אל –
ובאת
זה היה ביום סתו
הרוח נשבה חולה דרך הסמטאות.

שתי עיני מת קרות
לא היו מענות אותי
כעיני הספיר שלך
שתי האגדות הבוערות.

שירי השקט

לבי זמן עצוב
המתקתק בלי קול,

לאמי כנפי זהב
שלא מצאו עולם.

הקשיבו, אמי מחפשת אותי
אצבעותיה אורות ורגליה חלומות נודדים.

מזגי אויר עם משבי תכלת
מחממים את תמונותי

תמיד בלילות
אשר ימיהם עוטים את כתר אמי.

ואני שותה יין שקט מתוך הירח
בבוא הלילה בודד.

תרגום מגרמנית יהודה עמיחי